

Orgoványi Anikó

Tavaszi 2022.

Lám, beszökött a tavasz megint,
az erdő rigók énekét zengi,
odvas keltikék lila szőnyege ring,
arany héricsek selyemszirmai
isszák a nap csurgó mézcseppjeit.

A cinegepár nem sejtí még,
hogy az ézengés nem Istentől való,
s a tüzes villám sem futó zivatar
küldötte, - vad gyűlölet a feladó,
és menekül, ki halni nem akar.

Nyílik a nárcisz, és a tulipán,
naiv nyugalmával tér vissza,
s a magasban rendezí fészket a gólya,
alant menekültek sora élelemre vár,
riadt gyermeket ringat anyja karja.

Menekül mind, ki pusztulni nem akar,
hátrahagyva házat és hazát,
kiégett otthont és reményt,
besorozott fiút, bujkáló apát,
félbetört életet, megtiport erényt.

Hol repeszszilánk-denevérek tarolnak,
nincs többé nyugta élőnek és holtak,
gyilkos tűzijátékok hogyha gyúlnak,
színesre festik a vér áztatta földet,
Isten siratja elvesztett fiait, és a túlélőket.

Lám, beköszöntött a tavasz megint,
gyanútlan szellő madárfészket dajkál,
de a távolban a bosszú gyilkos felhője int,
és fekete hintáján ringatózik a halál.

Könyörgés

Istenem, adj reményt az embernek,
a halálgépezet elől menekülőknak,
az elnyűtt mackójukat vonzózó
gyerekeknek, a rémült anyáknak,
az éhezőknek, a kimerülteknek,
a hátrahagyottaknak, a szenvedőknek,
a harctérre hurcolt ifjaknak,
reményvesztett szerelmeiknek,
adj reményt Uram!

Adj reményt a befogadóknak,
bőséget az enni adóknak,
fedelelet az elringatóknak,
hitet a hitetleneknek,
bátorítást a hívőknek,
kitartást a jóknak,
belátást a támadóknak!

Plázacicák dala

Azt mondják, mint az írva vagyok,
jön majd tűzvész, éhínség és forradalom,
tengerként özönlik a sokadalom,
lesz majd sírás, borzadalom, és
nem lesz örömködés, lakodalom,
a sátán ropja az ördögtáncot,
mert övé már a hatalom,
a megkaparintott vagyok,
övé az elrabolt hit, a remény,
a törekeny élet, s a kiapadt lélek.

Mindegy, lényeg, hogy a pénzből megéljek,
hogy a műkörmöshöz még beférjek,
ajkaim szilikontól duzzadjanak,
szempilláim pöndörödjenek,
szemöldököm, mint zuhatag
tornyosuljon homlokomon,
a többi kit érdekel?

Hogy holnap nem kelünk fel?
Nem lesz fűtés és enivaló?
A globális klímaváltozás mire való?
Hogy közben a jegyesmedvék kihalnak?
Kit érdekel, messze vannak!
Terjeszkedik a sivatag?
A tengerszint elnyeli a partokat?
Vad helyett egyenek halat!
Lényeg, hogy mi vigadjunk,
plázákban shoppingoljunk,
fejünket homokba dugjuk,
világ bajaival ne bajlódjunk.

Ja, hogy holnap mind meghalunk?
Oké, és akkor mi van?
Arra inkább nem gondolunk.

